

OP DE BONNEFOOI NAAR... *Texel*

RESPECT VOOR WINDKRACHT 10

MARTIEN BOON EN KARIN SCHOLTEN GENIETEN OP TEXEL VAN DE ALTIJD VERANDERENDE LUCHT EN HET SPEL VAN HET LICHT. "WE KUNNEN PRECIJS ZIEN WANNEER ER SLECHT WEER AAN KOMT", VERTELT MARTIEN. EN STORM AAN ZEE IS IMPONEREND. KARIN: "BIJ STORM EN HOOG WATER GAAN WE ALTIJD KIJKEN AAN HET STRAND, HET IS ONGELOFELIJK HOE HOOG HET WATER SOMS KOMT EN HOEVEEL ZAND ER WEGSPOELT."

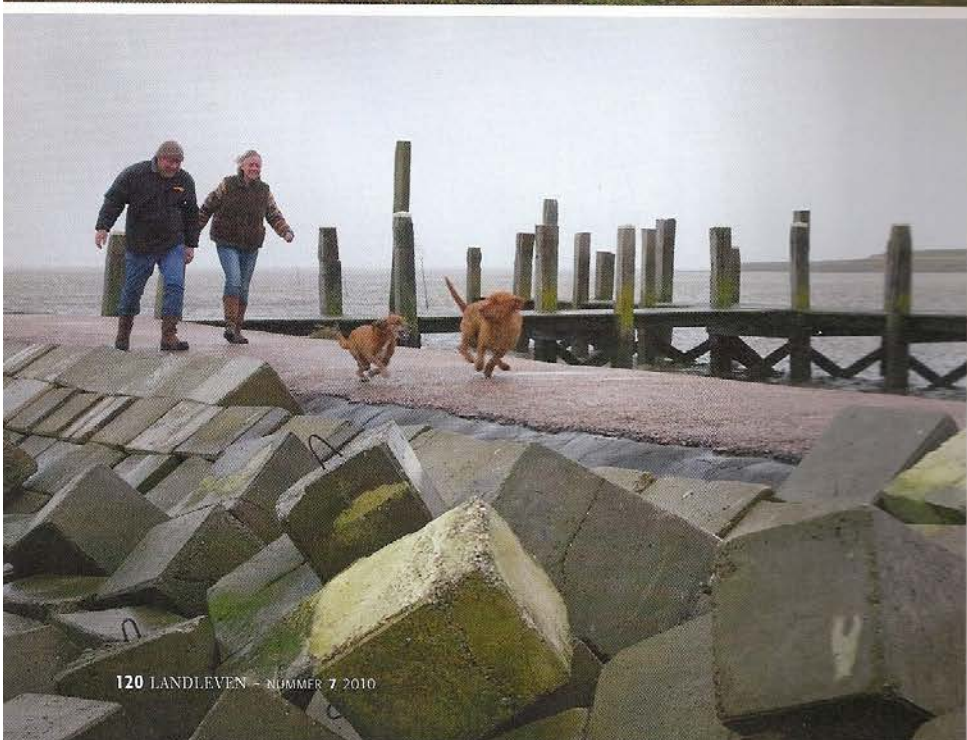
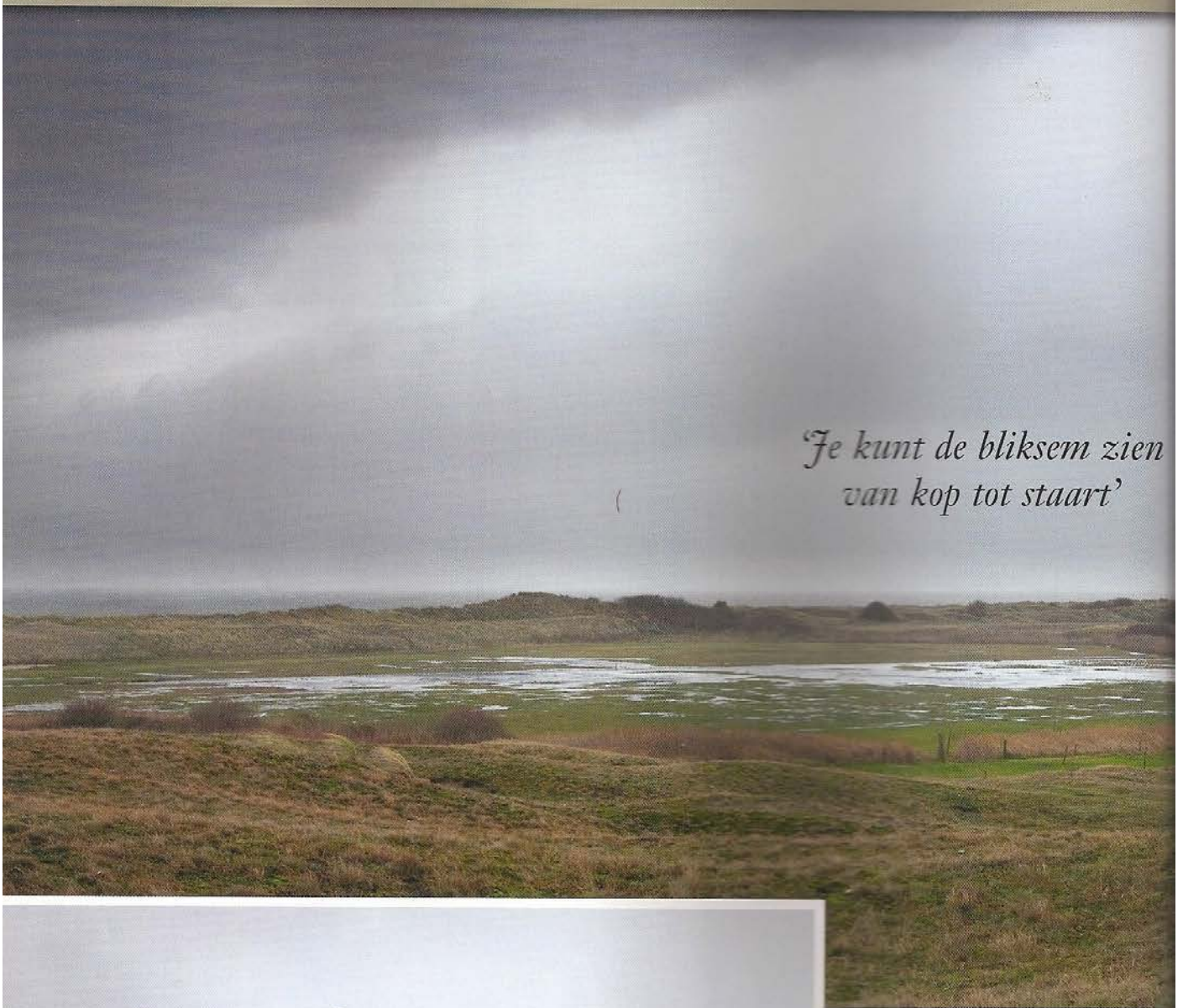
In de rubriek 'Op de bonnefooi naar...' rijdt een Landlevenredacteur in Nederland rond. Centraal staat de zoektocht naar de nieuwe plattelandsbewoners: mensen die de stad vaarwel zeiden om hun droom op het platteland te verwezenlijken.

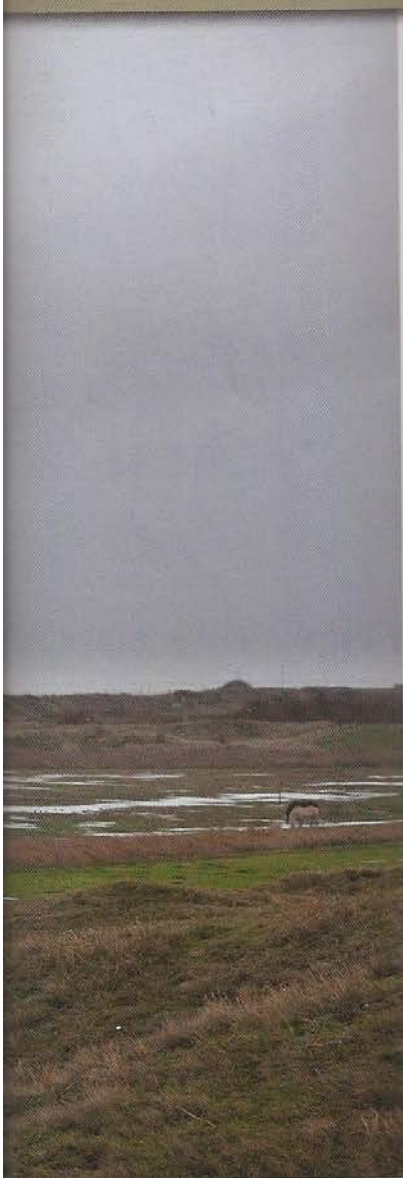
Vanuit hun huis of vanaf de vlonder die rondom het huis ligt, Martien en Karin hebben altijd zicht op de lucht. Ze zouden nergens anders willen wonen dan in hun zelfgebouwde huisje net achter de dijk, op tweehonderd meter van het strand. Vanuit de woonkamer en de keuken hebben ze rondom vrij uitzicht op de Waddendijk en de vuurtoren van Texel. Dit is het land waar 's zomers schapen grazen en de scholeksters luid 'pie-tend' over komen vliegen. Wat kan een mens zich nog meer wensen? "We hebben hier de rust en we hebben hier de ruimte, we zitten hier schitterend. Je zou ons niet in Drenthe neer moeten zetten", lacht Martien (48). Ook zijn partner Karin (48) zou nooit meer van het eiland willen vertrekken. Ze groeide op in Wijk aan Zee, een dorp aan de kust op het vasteland. Net als Martien die zijn hele leven doorbracht op Texel, is ze verslingerd aan de zilte zeelucht. "Op het eiland ben ik veel gemakkelijker geworden en vrijer. Toen ik nog aan de vaste wal woonde was ik veel drukker en meer gehaast, dat stadse is er nu wel uit", vertelt Karin.

OP DE BONNEFOOI NAAR... *Texel*

*'Je kunt de bliksem zien
van kop tot staart'*

"Ik ga nog wel eens terug, omdat al mijn familie in Wijk aan Zee woont, maar dan ben ik na een paar dagen blij dat ik weer thuis ben. Dan kom ik pas weer helemaal tot rust."

Het allermooiste van Texel vinden ze allebei de lucht en het licht. De lucht boven het eiland verandert voortdurend van kleur en door de wolken is ook het licht constant in beweging. Om er zo lang mogelijk van te kunnen genieten staat Karin iedere morgen vroeg op. Ze kruipt met een bak koffie op een bankje en bewondert zo de zonsopkomst.

"Geweldig om de zon als een grote rode bal aan de horizon te zien staan", verzucht ze. Daar kan ze uren naar kijken.

Het najaar brengt echter natuurverschijnselen die niet alleen mooi maar ook verontrustend of zelfs angstvallig zijn. Als het stormt op Texel, dan gaat de wind ook écht te keer. Het natuurgeweld raast over de vlakte. Bij een onweersbui laat de donder zich met een hels kabaal gelden en de bliksemflitsen doorklieven de hemel keer op keer. Karin: "Onweer is hier een prachtig gezicht, omdat je zo ver kunt kijken. De donkere lichten kleuren violet en je kunt de bliksem zien van kop tot staart."

Als donkere wolken boven de weilanden samenspannen doet Martien zijn ronde om het huis om te kijken of alles goed vaststaat. Karin: "Storm aan de kust is imponerend, voor een windkracht 10 heb ik respect. Van zo'n zware storm word ik onrustig, ons huis beweegt dan zelfs mee op de wind. De plek waar ik eerst heb gewoond, in de dorpskern

zelf, gaf meer beschutting bij zwaar weer. Hier heeft de wind vrij spel." Karin raakt er niet van in paniek. Zij heeft vertrouwen in de stevigheid van het prachtige huis dat timmerman Martien eigenhandig bouwde. "Het huis staat er nog niet zo lang, dus moet ik nog wel wennen aan hoe het zich gedraagt bij zware storm. Andere geluiden, bewegingen in de spanten, na elke storm raak je meer vertrouwd met het huis. Martien heeft die gewenning niet nodig, hij is opgegroeid op een boerderij."

Toch genieten zowel Martien als Karin ook bij storm en regen. "We zijn echte buitenmensen, bij storm en hoog water gaan we altijd kijken achter dijk en aan het strand", vertelt Karin. "Het is ongelooflijk hoe hoog het water soms komt en hoeveel zand er wegspoelt."

Vandaag schijnt een aangenaam zonnetje, de lucht is rustig en het water een spiegel. Op de achtergrond klinkt tevreden gebabbel van wadvogels. "Zo is het wonen achter de dijk elke dag anders", concludeert Martien, terwijl hij een sigaret opsteekt.

"We zijn heel tevreden met ons optrekje, niet alleen vanwege het uitzicht en het ontwaken met de vogelgeluiden van het wad. Deze plek geeft ons een heel goed gevoel", stelt Karin. Het risico van zware stormen valt voor haar in het niet bij het genot van alledag. "Als ik aan het koken ben, zit Martien vaak aan de keukentafel de krant te lezen. Of hij kijkt met de verre kijker naar vogels op het land van de buurman. Dat is zo lekker huiselijk. Dit is onze plek, we raken hier nooit uitgekeken." □